

Solii lui Dumnezeu au perceput ispășirea

28 ianuarie 2008

Robert J. Wieland

Dacă solia 1888 a fost începutul ploii târzii și al mării strigări, rațiunea ne obligă să recunoaștem că aceasta a fost adevăr descoperit mult mai clar decât a fost înțeles de toate generațiile poporului lui Dumnezeu de după revărsarea ploii timpurii, la cincizecime. Vorbind în decada 1888, și fără îndoială în contextul soliei Jones - Waggoner, Ellen White spunea:

"Adevăruri mari, care au zăcut ascunse și neînțelese de la ziua cincizecimii, trebuie să strălucească din Cuvântul lui Dumnezeu în puritatea lor naturală. Celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, Duhul Sfânt le va descoperi adevăruri care au fost șterse din minte și, de asemenea, le va descoperi adevăruri în întregime noi" (Fundamentals of Christian Education, pag.473).

Cum ar putea solia din 1888 să fie o reaccentuare a conceptelor secolului XVI, oricât de importante erau ele pentru reformatori și generația lor? Ellen White spune că solia îndreptării prin credință din 1888 este „cu adevărat solia îngerului al treilea” (Review and Herald, 1 aprilie, 1890).

Dacă solia îndreptării din 1888 este cea pe care a predicat-o Luther, atunci L.R. Conradi are dreptate când spune că Luther a predicat pe vremea lui solia îngerului al treilea și, deci, nu mai este nici un motiv pentru existența Bisericii Adventiste (vezi L.R. Conradi, The Founders of the SDA Denomination, pag. 60-62).

Deoarece conceptul 1888 despre îndreptărea prin credință era recunoscut ca fiind cu adevărat solia îngerului al treilea, înseamnă că în el trebuie să existe ceva unic, care îl face deosebit de ideile evanghelice populare. Dacă este aceeași solie predicată de teologii și evangheliștii bisericilor care păzesc duminica, atunci problema devine foarte serioasă: Care este atunci motivul existenței Bisericii Adventiste? Ea nu are nici o contribuție privind îndreptărea prin credință? Sau contribuția ei sunt doar faptele? A însărcinat Domnul bisericile evanghelice să proclame Evanghelia, iar pe cea adventistă să proclame legea? Este Biserica Adventistă doar un alt concurent pe bulevardul Evangheliei, făcând reclamă acelorași produse ca toți ceilalți, ca firmele de automobile de astăzi, ale căror mașini sunt practic identice, afară de nume?

Solia Jones - Waggoner recunoaște că există două faze ale îndreptării: (1) forensică, sau juridică, realizată pentru toți oamenii, complet în afara noastră, și (2) o transformare reală a inimii în cei care cred și astfel o îndreptare prin credință. Ellen White se bucură de unicitatea soliei lor, recunoscând că ea depășea conceptele reformatorilor sau creștinilor contemporani:

"Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones... Ea prezintă îndreptarea prin credință în Garantul; ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos, care se manifestă în ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu... Este solia îngerului al treilea, care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea fără măsură a Duhului Său" (TM 91,92).

Să urmărim pe scurt cum înțelegeau ei îndreptarea prin credință:

"Corectitudinea afirmației (lui Pavel) că 'făcătorii legii vor fi îndreptățiți' este evidentă. A îndreptăți înseamnă a face neprihănit sau a arăta pe cineva ca fiind neprihănit... Faptele făcute de o persoană păcătoasă nu o pot face neprihănită, ci din contră, venind dintr-o inimă rea, ele sunt rele și astfel se adaugă la suma nelegiuirilor. Dintr-o inimă rea nu poate veni decât rău, iar răul multiplicat nu poate face nici o faptă bună; ea este o încercare zadarnică ca o persoană rea să creadă că poate deveni neprihănită prin eforturi personale. Ea trebuie mai întâi să fie făcută neprihănită, înainte ca să poată face binele care se așteaptă de la ea, și pe care dorește să îl facă...

"Apostolul Pavel, după ce dovedește că toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu, căci prin faptele legii nimeni nu va fi îndreptătit în fața Sa, continuă spunând că noi suntem 'îndreptățiți (socotiți neprihăniți) doar prin har... fiind socotiți neprihăniți fără plată.' Cum ar putea fi altfel?

"Este adevărat că Dumnezeu nicidecum nu va socoti pe cel vinovat drept nevinovat; El nu poate face așa și totuși să fie un Dumnezeu drept. Dar El face ceva mult mai bun: El îndepărtează vina, astfel că cel vinovat nu mai are nevoie să fie dezvinovățit – el este îndreptătit ca și când nu ar fi păcătuit niciodată...

"Îndepărtarea hainelor murdare (în Zaharia 3) este același lucru cu îndepărtarea nelegiuirii unei persoane. Descoperim astfel că atunci când Hristos ne acoperă cu haina neprihănirii Sale, El nu oferă o manta care să ascundă păcatul, ci îndepărtează păcatul. Acest lucru arată că iertarea păcatelor este ceva mai mult decât o simplă formă, ceva mai mult decât o simplă informație înscrisă în cărțile din cer, că păcatul a fost anulat... Iertarea eliberează pe om de vină; și când el este eliberat de vină, îndreptătit, făcut neprihănit, el a suferit cu siguranță o schimbare radicală... Iertarea gratuită și deplină a păcatelor poartă cu ea o schimbare minunată, numită nașterea din nou; ...având o natură nouă, sau o inimă curată" (E.J. Waggoner, Hristos și neprihănirea Sa, 51-67).
